

उरभ्रसारिका स्त्री सुश्रुतोक्ते कीटभेदे कीटशब्दे विवृतिः ।

उररी अय्य० उर-बा० अरार्क । १ अङ्गीकारे, २ वित्तारे च ।

कजि अय्य गतित्वात् तेन सह समासः उररीकृत्य इति “काल्पनिकं भेदमुररीकृत्य” सा० द० । घञ् उररीकार अङ्गीकारे पु० । क्त । उररीकृत स्त्रीकृते लि०

उरस्त लि० उर-बा० कवच् । गतियुक्ते ततो बला० चतुरर्थ्यां यत् । उरस्त तत्त्वचिकटदेशादौ लि० ।

उरश्च पु० मुनिभेदे तस्यापत्यम् पाठान्तरे तिका० फिज् औरशा-
बनि तस्य भर्गा० स्त्रियां तत्प्रत्ययस्य न लुक् औरशायनी ।

उरश्च द पु० उरश्चाद्यतेऽनेन कट-णिच्-च कृत्स्नः । कवचे

उरस् बलार्थे कण्डा० ७० अय्य० सेट् । उरस्तति बलवान्भवतीत्य-
र्थः औरशीत् औरशीत् उरस्याम्(साम्)बभूव आस चकार

उरस् न० क० अस्तु धातोश्च रपरः । वचःस्थले । “कवाटविस्ती-
र्णमनोरमोरःस्थवस्थित स्थलवनस्य तस्य” “जनितमुदमु-

दस्यादुश्चकैरिच्छितोरःस्थलनियतनिषण्णश्चीश्रुतां शुश्रुवान् सः”
भाषः । “उरोमुकुलितस्तनं जघनमंसवन्मोहुरम्” भाषतो०

अस्य ब० व० अन्त्यस्य कप्प्रमा० “व्यूढोरस्तो वृषस्तन्वः”
रघुः । “प्रहर्ष्ये शिबोरस्तः” कुमा० । क्विच् । “हारोरा

वनमार सा” सुप्रविष्टपद्यम् । तेन निर्मित अण् औरस,
पुलभेदे “औरसः क्षेपजश्चैव दत्तः कतिमएव चेति” काबि०

डु० उरोजातमात्रे च औरसं भयम् । पक्षे यत् उरस्य ।
वचोगते । २ अ० णे न० । तस्य द्वित० अन्ते अच् समा० ।

अऔरस अश्चप्रधाने । १ अ० विभेदे पु० तस्यापत्यम् तिका०
फिज् औरशाबनि । उरश्वत् भर्गादिकार्यम् ।

उरः प्राशस्वेनास्त्र अर्थ्या० अच् । उरस्य प्रशस्तोरस्ते
लि० । पाठान्तरे तिकादिषु उरस्यशब्दोऽपि पठ्यते उर-

श्वत् फिज् भर्गादिकार्यम् ।

उरसिज पु० उरसि जायते जन-इ त० सप्रत्या अलुक् ।
स्त्रीवक्षोजाते स्तने । “परिपश्यिरे चैनं पीनैररविजैः

मुहुः” रामा० । उरसिजातोरसिरुहादयोऽप्यत्र ।
“केनानामरुधिरुहेषु हारलीलाम्” भाषः

उरसिल लि० उरः प्राशस्वेनास्त्रस्य पिच्छा० इव च । प्रशस्तो
रस्ते । पक्षे मठप् मस्य वः । उरस्तत्त्वार्थे स्त्रियां ङीप् ।

उरस्तुट पु० उरः कक्षते आश्रित्यतेऽनेन कट-वजर्थे करणे
क । १ बाह्यानामुत्तरोरभेदे तदीये यत्प्रोपवोताकारे श्वस्त-

भेदे च । (वृकगच्छाङ्) । लि० ।

उरस्तम् अय्य० उरसैका दिक् तडिः, पञ्चन्याद्यर्थे तडिश्च वा ।
१ इद्वैकदेशभवे इत्वे २ वक्ष्य इत्याद्यर्थे च अत्र चित्वात्

स्वरितस्वर इतिभेदः । [ल्युट् । उरस्ताणमप्यत्र न० ।

उरस्त न० उरस्तावते त्वं-क । वक्षोर के कवचे । करणे
उरस्य पु० उरसैका दिक् यत् । वक्षसैकदेशगत “कर्मणा

वायुरस्तेन वक्षो यस्य विदारितम्” सुश्रुतः निर्माताद्ये
यत् । २ पु०

उरी अय्य० उर-गतौ बा० ईक् । १ अङ्गीकारे, २ स्तरे च ।
उर्यादि० कजि गत्वित्वम् तेन समा० । ल्यर् उरोजन

“तदुरीकृत्य कृतिर्भवांचस्यत्यं प्रताय्यते” मा०

उरीकार पु० उर+क-घञ् । १ स्त्रीकारे, वित्तारे च ।

उरीकृत लि० उरी+क-क्त । १ अङ्गीकृते, २ वित्तृते, च ।

उरु लि० ऊर्णु-ऊरु लुलोपो लृत्त्वश्च । १ विशाले, २ दृढति च
“विस्तीर्णं दृढशस्त्ररत्नप्रकाशं तैः गाधं निधिसुखमन्ध-

सामनन्तम्” भा० आ० २२ अ० । २ वक्षुचे निरु०
“तुविजाता उरुचया” ऋ० १, २, ६, “उरुचया बह्विनि-

वासौ” भा० “रघे युहुज्जुरुचक्रे” । ४ विस्तीर्णं च
दृढत्वस्य विस्तीर्णायत्तत्वात् । “जनास उरु क्षातं सुज-

निमा चकार” ऋ० ३, १००, ४, “स्तस्तिमदुरक्षितौ गृणीहि”
ऋ० ६, ८४, १, उरुगायः “उरुगव्यतिरभयानि” ऋ०

६, ६०, ४, अहोविदसा उरुशक्तिरङ्गुतः” २, २६, ४,
“अन्यामिषसुधारामारुहृतम्” ८, १, १०, “उरुप्रथाः

प्रथमानम्” यजु० २०, १६, “गाययोरौ रघ उरुयुगे” ऋ०
८, ६८, ६, १५ दीर्घे च “गतोक्तुमार्गः” भाषः भाषितउरु-
त्वात् क्लीके तृतीयोऽक्षि वा पुं वत् । उरवे उरुवे इत्यादि

स्त्रियां गुणवचनत्वात् वा ङीष् । “शिरोभिक्षे मृहीलोवी”
सजमारक्तव संसः” मनुः उरोर्विः दृष्ट्या० इमनिच् ।

उरिमन् तद्भावे । पक्षे त्व, उरुत्व न० । तत् उरुता स्त्री
अण् औरव न० । तद्भावे ।

उरुकाल पु० उरुः कालः पाक्षेऽस्य । (राखालशशा) १ महा-
कालवतायाम्” रत्नमा० । कर्म० । २ दीर्घकाले ।

उरुक्रम पु० उरुः भूत्यादिव्यापकत्वात् क्रमाः पादविशेषा
अस्य । १ वामनरूपे भगवदवतारे “यस्योरुषु विक्रमणेषु धिं-

क्षियन्ति भुवनानि विश्वा” ऋ० १, १५४, २, “यस्य विष्णो-
रुक्षु विस्तीर्णेषु विश्वस्याकेषु विक्रमणेषु पादप्रक्षेपेषु

विश्वा सर्वाणि भुवनानि भूतजातान्यान्त्रित्य निवसन्ति च
विष्णुः स्तूयते” भा० । इति तस्योरुक्रमत्वे लिङ्गमुक्तम् ।

“यं न इन्द्रो वृद्धश्रुतिः यं नो विष्णु रुरुक्रमः” ऋ० १, ६,
६, उरुं विस्तीर्णं क्रामति पादान् विक्षिपतीत्युक्क्रमः

विष्णुः भा० । उरु प्रधानं पदमाश्रमं क्रामति-क्रम-